

לך וי"ל שהוא בכלל שהם משלם חצי נזק מגופו וא"כ מהאי טעמא אמאי לא מוקי אפילו כר"ע דפוטרי בתם מחזי כופר דכשהשור בסקילה לא איתריר ליתמי שפטור מחזי כופר דהתנן שהתם משלם מגופו וכיון דמשלם מגופו הציאהו לז"ד ושלם לך וכשאין השור בסקילה כגון ע"פ עד אחד וע"פ צעלים בין תם בין מועד פניהם פטורין מכופר ומדרבה דלמר פיק שור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן דף מג.) שור שהמית בן חורין שלא בכזונה פטור שנאמר השור יסקל וגם צעליו יומת כל זמן שהשור בסקילה והמשה יומתים כופר וי"ל דאין הי"ג דלר"ע נמי כופר לא הוי שור והא דלא קאמר הא מני רבי עקיבא היא משום דריש צבור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן מג.) נקי מדמי עד ואי ר"ע ליתמי שהתם פטור מדמי צבור ומאי שייך דהאי שייך למ"ד פלגא נוקא ממונה דאי משום חזי כופר לאו שורא הוא דהתנן שהתם משלם ח"ג מגופו וא"כ ומנא ליה דאית ליה לרבי יוסי הגלילי תם משלם חזי כופר אי משום דריש פלגא נקי מדמי ולדות ולא לריש נקי למנן כופר דלמא לעולם ס"ל דפטור דכשהשור בסקילה הציאהו לז"ד ושלם לך וכשאין השור בסקילה פטור מדרבה וי"ל דהא דקאמר דתם משלם חזי כופר לאו משום דשמעינן ליה חזי אלא כלומר דמני סבר דמשלם חזי כופר ולא יסבור דרבה כר' טרפון דאית ליה נמי לקמן שלא כיד הרגל (דף טו.) דתם משלם כופר ואי נמי ס"ל רבי יוסי הגלילי דתם לא משלם חזי כופר משום דרבה לאו שורא היא כדפרישית וה"ה דהוה מני למימר הא מני ר"ש בן זומא היא דריש התם נקי מדמי עורו ולדידיה נמי כופר לאו שורא הוא ט:.

לפ"ג ויתני ברדייה בד"א במועד אבא בתם ב'.

תימה היכי הוה מני למימר הכי אכל בתם אין משלם ע"פ עלמנו דמשמע דע"פ עדים משלם כשהמית שורו את פלוני דלמא לא סבר כרבי יוסי הגלילי דלמא תם משלם חזי כופר: **והשתא** דאמרת פלגא נוקא קנסא. נראה לדוקא למ"ד פלגא דנוקא קנסא אכל למ"ד פלגא דנוקא ממונה לא מיחייב כלל דמאי תימי דמקרא לא איתא דקרא אורחיה הוא דסתם שוריים לאו בזכות שמיור קיימי והאי משונה הוא דלמא אורחיה דלכלא למיכל אימרי ברבי אכל למ"ד פלגא נוקא קנסא הוה מוגדל דקרא דמרייהו משונים הם אע"ג דקרא כוונתו להויק:

ואי תפס א"א מפקינן מיניה. [א] אור"מ דוקא אי * תפס * [המזיק עלמנו כגון] כלב או השוגר קאמר דלא מפקינן דמזיק הקילו חכמים שיוכל להחזיק בו אם לקחו בשעת ההיזק אבל מיד אחרינה לא דאי בכל דבר שימפוס לא מפקינן יצא ליד תקלה דהיום או למחר יגזול כל אשר לו ולא נולא ממנו דאין אנו דנין דיני קנסות וזה יפסיד יותר ממנה שהזיק והא דלמא כילד הרגל (לקמן דף יט:) ההוא חמרא דלכל נהמא ופלסיה לללא ומייציה רב יהודה אנהמא נזק שלם ואסלא חזי נזק מייירי בתפס או היה דומקו ע"י שמתא דקבעיה וימנא לא"י: כולה

המית שוריו מ' מאי לאו כנס. וה"ק המית שוריו את פלוני משלם חזי כופר ע"פ עלמנו ורבי יוסי הגלילי היא או שורו של פלוני המית משלם ע"פ עלמנו חזי נזק אלמא ממונה הוא: **עצדו של פלוני**. הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שור אלא דינר: **לפלוג וליסני ברדייה**. בקמייתא גופיה דהמית שוריו שורו של פלוני מני לפלוג: **כונה צמועד** קמיירי. ומילוקים דמועד צני לאשמועינן: **יוסר על מה שהזיק**. כגון ל' של עד: **הא פחות**. כגון חזי נזק דתם משלם ע"פ עלמנו: **כמה שהזיק**. נזק שלם דמועד: **משום דלא קפני כמה שהזיק**. הא לאו חיובתא היא דלא פסיקא ליה למימני כמה שהזיק ליהוי משמע דפחות אינו משלם ע"פ עלמנו כיון דליכא חזי נזק לרבות דאני משלם כמה שהזיק ואפילו הכי משלם ע"פ עלמנו דהלכתא גמירי לה דממונה הוא: **אימרי**. ככשים: **משונה הוא**. דאין דרכן כזך והוי תולדה דקרא לשלם חזי נזק: **ולא מגבינן לה צבנל**. דאין לנין דיני קנסות אלא כסומין וצבנל אין סמיכה: **צבנדי**. מרגנוליס וככשים גדולים דאין דרך כלב ומתול להורג: **ואי ספיס**. נזק צבנל לא מפקינן מיניה: **ואי לא תפסי נזק ואמר קצבו לי** זמן ליתמי צבדי לארעא דישאל קבעינן ליה: **ובין כך וצין כך משמטינן ליה**. להרוג את הכלב ואת החמול: **עד דמסקת שיקא**. שיהרגס: **מתני** לא ליגא. צקן: **ולא ליגוף**. דחייפת גוף. וכולהו הוי תולדה דקרא ומשלמין חזי נזק הרי חמשה תמין: **ושור המועד**. ג' פעמים ליגא או לגוף או לרצון או לצעוט או לשוך הרי הן חמשה מועדין לשלם נזק שלם ולגבי מועד חשיב להו חד דע"י העדאה דעדים אחי צבו חיוב ג"ש הלכך חדא מילתא הוא: **ושור המזיק צרופו הניזק**. ואפי' קרא תמה הוי כמועד לשלם נזק שלם: **והאדם**. הרי חמשה. וצבעלי חיים קמיירי להכי לא חשיב צור ואש ולקמן [עו.] סריך אמאי לא חשיב הארי והדוב כו': **היי אלו מועדים**. אפילו צנטיכה וצכל נזקין ומשלמין צעלים שלהן נזק שלם: **שן בני סרפוס**. שגידלן אדם צביתו: **גבו' וקפני הכהמה אינה מועדת**. לא ליגא ולא לגוף אלמא קרא בחצר הניזק חזי נזק הוא דמשלם: **כולה**

לך וי"ל שהוא בכלל שהם משלם חצי נזק מגופו וא"כ מהאי טעמא אמאי לא מוקי אפילו כר"ע דפוטרי בתם מחזי כופר דכשהשור בסקילה לא איתריר ליתמי שפטור מחזי כופר דהתנן שהתם משלם מגופו וכיון דמשלם מגופו הציאהו לז"ד ושלם לך וכשאין השור בסקילה כגון ע"פ עד אחד וע"פ צעלים בין תם בין מועד פניהם פטורין מכופר ומדרבה דלמר פיק שור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן דף מג.) שור שהמית בן חורין שלא בכזונה פטור שנאמר השור יסקל וגם צעליו יומת כל זמן שהשור בסקילה והמשה יומתים כופר וי"ל דאין הי"ג דלר"ע נמי כופר לא הוי שור והא דלא קאמר הא מני רבי עקיבא היא משום דריש צבור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן מג.) נקי מדמי עד ואי ר"ע ליתמי שהתם פטור מדמי צבור ומאי שייך דהאי שייך למ"ד פלגא נוקא ממונה דאי משום חזי כופר לאו שורא הוא דהתנן שהתם משלם ח"ג מגופו וא"כ ומנא ליה דאית ליה לרבי יוסי הגלילי תם משלם חזי כופר אי משום דריש פלגא נקי מדמי ולדות ולא לריש נקי למנן כופר דלמא לעולם ס"ל דפטור דכשהשור בסקילה הציאהו לז"ד ושלם לך וכשאין השור בסקילה פטור מדרבה וי"ל דהא דקאמר דתם משלם חזי כופר לאו משום דשמעינן ליה חזי אלא כלומר דמני סבר דמשלם חזי כופר ולא יסבור דרבה כר' טרפון דאית ליה נמי לקמן שלא כיד הרגל (דף טו.) דתם משלם כופר ואי נמי ס"ל רבי יוסי הגלילי דתם לא משלם חזי כופר משום דרבה לאו שורא היא כדפרישית וה"ה דהוה מני למימר הא מני ר"ש בן זומא היא דריש התם נקי מדמי עורו ולדידיה נמי כופר לאו שורא הוא ט:.

לפ"ג ויתני ברדייה בד"א במועד אבא בתם ב'.

תימה היכי הוה מני למימר הכי אכל בתם אין משלם ע"פ עלמנו דמשמע דע"פ עדים משלם כשהמית שורו את פלוני דלמא לא סבר כרבי יוסי הגלילי דלמא תם משלם חזי כופר: **והשתא** דאמרת פלגא נוקא קנסא. נראה לדוקא למ"ד פלגא דנוקא קנסא אכל למ"ד פלגא דנוקא ממונה לא מיחייב כלל דמאי תימי דמקרא לא איתא דקרא אורחיה הוא דסתם שוריים לאו בזכות שמיור קיימי והאי משונה הוא דלמא אורחיה דלכלא למיכל אימרי ברבי אכל למ"ד פלגא נוקא קנסא הוה מוגדל דקרא דמרייהו משונים הם אע"ג דקרא כוונתו להויק:

ואי תפס א"א מפקינן מיניה. [א] אור"מ דוקא אי * תפס * [המזיק עלמנו כגון] כלב או השוגר קאמר דלא מפקינן דמזיק הקילו חכמים שיוכל להחזיק בו אם לקחו בשעת ההיזק אבל מיד אחרינה לא דאי בכל דבר שימפוס לא מפקינן יצא ליד תקלה דהיום או למחר יגזול כל אשר לו ולא נולא ממנו דאין אנו דנין דיני קנסות וזה יפסיד יותר ממנה שהזיק והא דלמא כילד הרגל (לקמן דף יט:) ההוא חמרא דלכל נהמא ופלסיה לללא ומייציה רב יהודה אנהמא נזק שלם ואסלא חזי נזק מייירי בתפס או היה דומקו ע"י שמתא דקבעיה וימנא לא"י: כולה

המית שוריו מ' מאי לאו כנס. וה"ק המית שוריו את פלוני משלם חזי כופר ע"פ עלמנו ורבי יוסי הגלילי היא או שורו של פלוני המית משלם ע"פ עלמנו חזי נזק אלמא ממונה הוא: **עצדו של פלוני**. הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שור אלא דינר: **לפלוג וליסני ברדייה**. בקמייתא גופיה דהמית שוריו שורו של פלוני מני לפלוג: **כונה צמועד** קמיירי. ומילוקים דמועד צני לאשמועינן: **יוסר על מה שהזיק**. כגון ל' של עד: **הא פחות**. כגון חזי נזק דתם משלם ע"פ עלמנו: **כמה שהזיק**. נזק שלם דמועד: **משום דלא קפני כמה שהזיק**. הא לאו חיובתא היא דלא פסיקא ליה למימני כמה שהזיק ליהוי משמע דפחות אינו משלם ע"פ עלמנו כיון דליכא חזי נזק לרבות דאני משלם כמה שהזיק ואפילו הכי משלם ע"פ עלמנו דהלכתא גמירי לה דממונה הוא: **אימרי**. ככשים: **משונה הוא**. דאין דרכן כזך והוי תולדה דקרא לשלם חזי נזק: **ולא מגבינן לה צבנל**. דאין לנין דיני קנסות אלא כסומין וצבנל אין סמיכה: **צבנדי**. מרגנוליס וככשים גדולים דאין דרך כלב ומתול להורג: **ואי ספיס**. נזק צבנל לא מפקינן מיניה: **ואי לא תפסי נזק ואמר קצבו לי** זמן ליתמי צבדי לארעא דישאל קבעינן ליה: **ובין כך וצין כך משמטינן ליה**. להרוג את הכלב ואת החמול: **עד דמסקת שיקא**. שיהרגס: **מתני** לא ליגא. צקן: **ולא ליגוף**. דחייפת גוף. וכולהו הוי תולדה דקרא ומשלמין חזי נזק הרי חמשה תמין: **ושור המועד**. ג' פעמים ליגא או לגוף או לרצון או לצעוט או לשוך הרי הן חמשה מועדין לשלם נזק שלם ולגבי מועד חשיב להו חד דע"י העדאה דעדים אחי צבו חיוב ג"ש הלכך חדא מילתא הוא: **ושור המזיק צרופו הניזק**. ואפי' קרא תמה הוי כמועד לשלם נזק שלם: **והאדם**. הרי חמשה. וצבעלי חיים קמיירי להכי לא חשיב צור ואש ולקמן [עו.] סריך אמאי לא חשיב הארי והדוב כו': **היי אלו מועדים**. אפילו צנטיכה וצכל נזקין ומשלמין צעלים שלהן נזק שלם: **שן בני סרפוס**. שגידלן אדם צביתו: **גבו' וקפני הכהמה אינה מועדת**. לא ליגא ולא לגוף אלמא קרא בחצר הניזק חזי נזק הוא דמשלם: **כולה**

גליון הש"ס

תורה אור השלם

1. כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל ההפל מפגה: דברים כב ה

גליון הש"ס

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה ואי תפס כי אור"מ דוקא. כי אכל הא"ש ושי"פ מולקין עליו:

מוסף רש"י

מאי לאו בהם. ואי משום דקמי צבדי חזי נזק חזי נזק פלוני דמיון כופר וחסא לאו כד כופר הוא, הא מני ר' יוסי הגלילי היא (כתובות ע"א.) אדרתי סיפא ב' דלא אשכח פטור על פי עלמנו אלא צבנל, כגון חורין וצבנה נמי הוה מני לשטיי חילוק ולמימני דליכא דלא משלם על פי עלמנו, בד"א. דמשלם ע"פ עלמנו, צמועד כו' (שם.) כולה ממועד קמיירי. צמועד אמת לאשמועינן דאף הוא יש בו חילוק דליכא ביה מדי דלא משלם ע"פ עלמנו ומאי יסו נתיחת עבד, ואי הוה מני דקאמרת הוה צבין נמי לארסיה, דרישא איירי צמועד וסיפא ימנן תם, ומה לי שפקה מני לארסיה בני נזק דלג מנן חורין נעבד, מה לי שפקה צמוק ולדלג ממועד תם (שם.) יותר על מה שהזיק. כגון נתיחת עבד וכן אוקם ומפקה ומולא שם רע ומשלמו כפל ומשלמו ארבעה ומחשה (שם.) הא פחות ממה שהזיק. כגון חזי נזק דתם (שם.) והלכתא פלגא דנקא קנסא. דהואיל וכל חזי נזק אינו אלא צמועד דלא אורסיה, לאו על מריה הוה רמיא למימנריה צבדי, אלא קנסא הוא כי היכי דלנסוף צבדי נתיחת (שם.) דלא קתני כמו שהזיק. דלישמע מינה מני חזי נזק, הא לאו חיובתא היא, כיון דאיכא (י.)

המית שוריו מ' מאי לאו כנס.

המית שוריו מ' מאי לאו כנס. וה"ק המית שוריו את פלוני משלם חזי כופר ע"פ עלמנו ורבי יוסי הגלילי היא או שורו של פלוני המית משלם ע"פ עלמנו חזי נזק אלמא ממונה הוא: **עצדו של פלוני**. הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שור אלא דינר: **לפלוג וליסני ברדייה**. בקמייתא גופיה דהמית שוריו שורו של פלוני מני לפלוג: **כונה צמועד** קמיירי. ומילוקים דמועד צני לאשמועינן: **יוסר על מה שהזיק**. כגון ל' של עד: **הא פחות**. כגון חזי נזק דתם משלם ע"פ עלמנו: **כמה שהזיק**. נזק שלם דמועד: **משום דלא קפני כמה שהזיק**. הא לאו חיובתא היא דלא פסיקא ליה למימני כמה שהזיק ליהוי משמע דפחות אינו משלם ע"פ עלמנו כיון דליכא חזי נזק לרבות דאני משלם כמה שהזיק ואפילו הכי משלם ע"פ עלמנו דהלכתא גמירי לה דממונה הוא: **אימרי**. ככשים: **משונה הוא**. דאין דרכן כזך והוי תולדה דקרא לשלם חזי נזק: **ולא מגבינן לה צבנל**. דאין לנין דיני קנסות אלא כסומין וצבנל אין סמיכה: **צבנדי**. מרגנוליס וככשים גדולים דאין דרך כלב ומתול להורג: **ואי ספיס**. נזק צבנל לא מפקינן מיניה: **ואי לא תפסי נזק ואמר קצבו לי** זמן ליתמי צבדי לארעא דישאל קבעינן ליה: **ובין כך וצין כך משמטינן ליה**. להרוג את הכלב ואת החמול: **עד דמסקת שיקא**. שיהרגס: **מתני** לא ליגא. צקן: **ולא ליגוף**. דחייפת גוף. וכולהו הוי תולדה דקרא ומשלמין חזי נזק הרי חמשה תמין: **ושור המועד**. ג' פעמים ליגא או לגוף או לרצון או לצעוט או לשוך הרי הן חמשה מועדין לשלם נזק שלם ולגבי מועד חשיב להו חד דע"י העדאה דעדים אחי צבו חיוב ג"ש הלכך חדא מילתא הוא: **ושור המזיק צרופו הניזק**. ואפי' קרא תמה הוי כמועד לשלם נזק שלם: **והאדם**. הרי חמשה. וצבעלי חיים קמיירי להכי לא חשיב צור ואש ולקמן [עו.] סריך אמאי לא חשיב הארי והדוב כו': **היי אלו מועדים**. אפילו צנטיכה וצכל נזקין ומשלמין צעלים שלהן נזק שלם: **שן בני סרפוס**. שגידלן אדם צביתו: **גבו' וקפני הכהמה אינה מועדת**. לא ליגא ולא לגוף אלמא קרא בחצר הניזק חזי נזק הוא דמשלם: **כולה**

המית שוריו מ' מאי לאו כנס.

המית שוריו מ' מאי לאו כנס. וה"ק המית שוריו את פלוני משלם חזי כופר ע"פ עלמנו ורבי יוסי הגלילי היא או שורו של פלוני המית משלם ע"פ עלמנו חזי נזק אלמא ממונה הוא: **עצדו של פלוני**. הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שור אלא דינר: **לפלוג וליסני ברדייה**. בקמייתא גופיה דהמית שוריו שורו של פלוני מני לפלוג: **כונה צמועד** קמיירי. ומילוקים דמועד צני לאשמועינן: **יוסר על מה שהזיק**. כגון ל' של עד: **הא פחות**. כגון חזי נזק דתם משלם ע"פ עלמנו: **כמה שהזיק**. נזק שלם דמועד: **משום דלא קפני כמה שהזיק**. הא לאו חיובתא היא דלא פסיקא ליה למימני כמה שהזיק ליהוי משמע דפחות אינו משלם ע"פ עלמנו כיון דליכא חזי נזק לרבות דאני משלם כמה שהזיק ואפילו הכי משלם ע"פ עלמנו דהלכתא גמירי לה דממונה הוא: **אימרי**. ככשים: **משונה הוא**. דאין דרכן כזך והוי תולדה דקרא לשלם חזי נזק: **ולא מגבינן לה צבנל**. דאין לנין דיני קנסות אלא כסומין וצבנל אין סמיכה: **צבנדי**. מרגנוליס וככשים גדולים דאין דרך כלב ומתול להורג: **ואי ספיס**. נזק צבנל לא מפקינן מיניה: **ואי לא תפסי נזק ואמר קצבו לי** זמן ליתמי צבדי לארעא דישאל קבעינן ליה: **ובין כך וצין כך משמטינן ליה**. להרוג את הכלב ואת החמול: **עד דמסקת שיקא**. שיהרגס: **מתני** לא ליגא. צקן: **ולא ליגוף**. דחייפת גוף. וכולהו הוי תולדה דקרא ומשלמין חזי נזק הרי חמשה תמין: **ושור המועד**. ג' פעמים ליגא או לגוף או לרצון או לצעוט או לשוך הרי הן חמשה מועדין לשלם נזק שלם ולגבי מועד חשיב להו חד דע"י העדאה דעדים אחי צבו חיוב ג"ש הלכך חדא מילתא הוא: **ושור המזיק צרופו הניזק**. ואפי' קרא תמה הוי כמועד לשלם נזק שלם: **והאדם**. הרי חמשה. וצבעלי חיים קמיירי להכי לא חשיב צור ואש ולקמן [עו.] סריך אמאי לא חשיב הארי והדוב כו': **היי אלו מועדים**. אפילו צנטיכה וצכל נזקין ומשלמין צעלים שלהן נזק שלם: **שן בני סרפוס**. שגידלן אדם צביתו: **גבו' וקפני הכהמה אינה מועדת**. לא ליגא ולא לגוף אלמא קרא בחצר הניזק חזי נזק הוא דמשלם: **כולה**

המית שוריו מ' מאי לאו כנס.

המית שוריו מ' מאי לאו כנס. וה"ק המית שוריו את פלוני משלם חזי כופר ע"פ עלמנו ורבי יוסי הגלילי היא או שורו של פלוני המית משלם ע"פ עלמנו חזי נזק אלמא ממונה הוא: **עצדו של פלוני**. הא קנסא הוא דמשלם ל' סלעים ואפילו אינו שור אלא דינר: **לפלוג וליסני ברדייה**. בקמייתא גופיה דהמית שוריו שורו של פלוני מני לפלוג: **כונה צמועד** קמיירי. ומילוקים דמועד צני לאשמועינן: **יוסר על מה שהזיק**. כגון ל' של עד: **הא פחות**. כגון חזי נזק דתם משלם ע"פ עלמנו: **כמה שהזיק**. נזק שלם דמועד: **משום דלא קפני כמה שהזיק**. הא לאו חיובתא היא דלא פסיקא ליה למימני כמה שהזיק ליהוי משמע דפחות אינו משלם ע"פ עלמנו כיון דליכא חזי נזק לרבות דאני משלם כמה שהזיק ואפילו הכי משלם ע"פ עלמנו דהלכתא גמירי לה דממונה הוא: **אימרי**. ככשים: **משונה הוא**. דאין דרכן כזך והוי תולדה דקרא לשלם חזי נזק: **ולא מגבינן לה צבנל**. דאין לנין דיני קנסות אלא כסומין וצבנל אין סמיכה: **צבנדי**. מרגנוליס וככשים גדולים דאין דרך כלב ומתול להורג: **ואי ספיס**. נזק צבנל לא מפקינן מיניה: **ואי לא תפסי נזק ואמר קצבו לי** זמן ליתמי צבדי לארעא דישאל קבעינן ליה: **ובין כך וצין כך משמטינן ליה**. להרוג את הכלב ואת החמול: **עד דמסקת שיקא**. שיהרגס: **מתני** לא ליגא. צקן: **ולא ליגוף**. דחייפת גוף. וכולהו הוי תולדה דקרא ומשלמין חזי נזק הרי חמשה תמין: **ושור המועד**. ג' פעמים ליגא או לגוף או לרצון או לצעוט או לשוך הרי הן חמשה מועדין לשלם נזק שלם ולגבי מועד חשיב להו חד דע"י העדאה דעדים אחי צבו חיוב ג"ש הלכך חדא מילתא הוא: **ושור המזיק צרופו הניזק**. ואפי' קרא תמה הוי כמועד לשלם נזק שלם: **והאדם**. הרי חמשה. וצבעלי חיים קמיירי להכי לא חשיב צור ואש ולקמן [עו.] סריך אמאי לא חשיב הארי והדוב כו': **היי אלו מועדים**. אפילו צנטיכה וצכל נזקין ומשלמין צעלים שלהן נזק שלם: **שן בני סרפוס**. שגידלן אדם צביתו: **גבו' וקפני הכהמה אינה מועדת**. לא ליגא ולא לגוף אלמא קרא בחצר הניזק חזי נזק הוא דמשלם: **כולה**